

Fragmento de un documento con texto ilegible y una mancha oscura.

ogarse
Pere, en
á alsant á

que s' arre-
oles de Cata-

J.
at:—Ja que 'ls
l' anar á festa
casa y no s'
lls brutos, y

d' Ebro!
gastat mes
d' aquell
ixecat las
r molt de

temps y ha enarbolat la bandera negra. Los carlins lo temen, y avants de acostarse á Mora s'hi pensan.

A Flix tenen los carlins establerta una aduana: ho sab lo valent Algueró, y una nit carrega una pessa de gros calibre en un llaut y pèl riu se traslada á las inmediacions de Flix: monta la pessa, y ¡canonada seca contra l'aduanal! Los hi fá 23 disparos, trosseja l'edifici, y 'ls carlins encare fujen.

Los voluntaris de Mora no eran mes que dotze y 'l séu comandant.

Si per tot arréu hi havia valents de tant bona mena, no hi havia un sol carlí que no anés ab las mans al cap.

Una de las últimas sessions celebradas per l'Assamblea de Versalles, ofereix aquest incident:

Mr. Rouher, ex-ministre del aguilitxo de las Tullerías, cometé 'l desacert d'atacar als homes del 4 de Setembre.

En Gambetta s'alsa y declara qu'está disposat á donar compte allá ahont se 'l demani de tots los actes d'aquell govern; pero «hi ha homes, exclama, que no tenen dret de jutjar los sucesos del 4 de setembre, y aquestos homes son los miserables que dugueren la Fransa desde 'l dos de desembre á Sedan.»

Lo president crida al órdre al orador de la democracia, y en Gambetta replica: «La paraula que he dirigit á Mr. Rouher es algo mes que una ofensa, es un insult y 'l sostinch.»

Lo presideñi torna á cridarlo á l'ordre: llavors s'aixeca tota l'esquerra en pes: «Que se 'ns hi cridi á tots,» exclama aquesta fracció, entusiasmada per las ardentas paraulas de son jefe.

Cinquanta joves catalans han anat á Perpinyá á ordenarse de sacerdots.

Aixis ho diu un periódich estranger. De modo que ni la professó del Córpus los inspira prou confiansa.

Es molta l'afició á la pell que tenen aquests deixebles de Jesucrist; es tanta, que hasta la seva sombra les sembla un verdugo, un federal, un ogre.

Un dels primers actes del Alfonso al arribar al Maestrazgo, ha sigut destituir á n'en Vallés, y ferlo dur al convent de Benifassá, ab lo sou de vuit ralets diaris.

Aixó no es mes que una justa compensació feta en obsequi y desagravi de la religió católica.

¿Hi ha del convents que van á las partidas? Donchs es just que de quan en quan alguns de las partidas vajan als convents.

A Vall de Uxo (Valencia) va penetrarhi una partida carlista.

La seva visita tenia per objecte agafar als pares y germans dels minyons que han entrat en caixa.

Diga 's lo que 's vulga dels carlins, son ells uns trutximans que sempre van al bulto.

Per so hauriam de posar en planta aquell ditxo: *del enemigo el consejo*, y contestar ab una barbaritat igual á las barbaritats que cometen.

¿Agafan ells als pares y germans dels minyons de la reserva? Donchs agafem nosaltres als pares y als germans dels que son ab las partidas, y en paus.

DIMISSION.

Cansat ja d'aná ARRUPIT,
boyna BLANCA y llagats peus,
ab CER COS, CENDRÓS y ab llantias,
sens afeita 'l MUIXI pel,
ab la SOLIVA espessida
de passar los CAMPS corrent,
—Dich que (encar que CAR LOS COSTA)
si m'han guanyat? no 'm FA RRÉ:

NAS RATAT tinch d'una bala
y un CAIXAL que se 'n ressent
la ma dreta mitj TALLADA
y ESQUERRÁ tindré de ser,
que VAL CAR SE UN trono digne
y 'S CAR per lo noble qu'es;
pro encar que mon rey s'AGARRA
en que rals per REGÁ TÉ,
que 'ls CAMPS vol ab sa PANERA
D'OR REGAR? ¡AY! en va n'es:
y ja qu'ell no 's creu sè AL FONTS
després del TRIST ANY que veu,
ja que estánt SA, VALLS y serras
per ser MARTI va corrent,
deixo á eix rey dels es-CAMATS
NAVARRO y de tant poch seny
que enganyá als que ab PO LO deixan
¿QUI CÒ s'embarca ab tal gent?
si AL ON SO de la campana
pèl poble CAST; ÉLLS SON RES.

Per MI, RET de balas tenen
per FERÍ GOLA y servell,
si vas á UN BARRANCH, ó t' matan
ó bè morts per MORA d'ells:
y aixís vull DI: «EGO dimito»
vull estar GRAS com cert temps
y en ma CARA SA color,
sent jo lo BARÓ del greix
¡VERGE MARIA, NO 'm deixis
si es cert que UN CARLÍ SANT ES!

—CARLOS si be no m'AN RICH
y per mes que tu ets MONET,
jo viurè ab la MARGARIDA
pro á ton RADÍ CA, may mes,
ni SANTOS á la corona
que quant VAL D'ESPINA se,
puig tan TRISTA 'N tot la vida
no vol fer—MOSSEN INFERN.

GESTUS.



Lo Brusi s'entreté donant compte de totas las professons del Cordus que s'han celebrat a Espanya.

Propi es sempre dels padrins portar los noys á veure la professó: l'únich estrany es que 'ls suscriptors del mes vell dels nostres periódichs se resignia á fer lo trist paper de criaturas.

A Durango s'ha alsat una partida carlista en contra dels carlins: demanant «*pan y fueros*»

Los carlins no gosan atacarla; per por de que 'ls que tingan de ferho, se 'ls empassin.

Lo Terso s'arranca 'ls cabells y condemna á mort als revoltosos: los revoltosos condemnan á mort al Terso, de modo que l'insurrecció carlista 's sembla ja á una serp, que 's rosega la qua y s'envenena la boca.

Lo Terso altra vegada ha sollicitat ab llágrimas als ulls l'apoyo de 'n Cabrera, y altra vegada en Cabrera l'hi ha dit que si t'è picó que 's grati.

En Cabrera está casat ab una inglesa milionaria, y si no s'embolica are ab los carlins es, segons noticias, per la por de que l'hi fassin corre 'l portamonedas.

Alguns carlins se sublevan contra 'l Terso, porque fa tres mesos que no 'ls paga.

Velshiaquí porque si músich pagat no fa bon so, carlí sense cobrar sona molt bè.

Es á dir; s'entén: sona molt bè baix lo nostre punt de vista.

FABULETAS.

En Pau es un carlí com una casa y á mes de ser carlista es un tros d'ase, que aquesta circunstancia encar que trista sempre va unida á qualsevol carlista.

Aquest carlinot donchs, siga com siga, l'altre dia s'estaba prenent lo sol aprop de la botiga mentres per allí pasaba un xicot mes alegre que una gloria, anunciant la victoria de la valenta tropa, contra 'ls ruíns miserables sectaris dels carlins. Y ple de ràbia al rebre tal noticia per ell no gens propicia, va aná al xicot y ab furia senyalada á n'el clatell li clava caixalada.

Consequencia fatal de deixá aná 'ls carlins sense bossal.

Aconcellat per lo rectó, en Benet, sen va aná á defensá á D. Carlos set, y en la primera acció una bala l'feu caure de cantó, sent tan bèn dirigida y tan certera que l'endemá va aná á sopá ab San Pere. «Si es que no t'vols trobá en casos semblans no t'fies may lector de capellans.»

I. TRONTOLLS.

Lo nou batalló de municipals que ha fet l'Ajuntament de 'n Riús y Tauler, rebrá aviat una xaranga.

*Y bum xim xim
en tant lo poble canta,
y bum xim xim
los goigs del flach Sant Prim.*

A Castelló de la Plana hi ha un governador que 'u entén.

Acaba de publicar un bando, en lo qual fá responsables no sols als carlins qu'están ab armas, sino també als que tenen lo mal gust de profesar las ideas carlistas, dels danys que s'ocasionin á las personas y bens dels liberals, aixis com á las obras públicas, indemnisant lo mal ab lo producte dels seus bens.

Nos sembla que 'l governador de Castelló, en quan als carlins, arribará á governarlos.

Altra vegada tractavan los carlins de atacar Figueras; pero las xeringas del castell los hi tiraren algunas granadas, que 'ls hi feren imaginar tot desseguida que eran massa granadas sas empresas.

Las murallas se cubriren de defensors, y 'ls carlins se 'n tornaren, murmurant que están molt verdas las figas de Figueras.

L'antich partit radical se dividirà en dos. Los uns se 'n venen cap á la República: los altres tractan de reorganisar lo vell partit progressista.

Observo que á n'als radicals quan l'olla no 'ls bull, los bull lo cervell, y quan lo cervell los bull, se parteixan, se juntan y s'estovan.

A Lisboa en Castelar ha sigut sumament obsequiat.

Los periódichs alfonsins diuen que no: que per tot arreu ha trobat fredor é indiferencia. ¡Pobres partidaris del noy Alfonso!

En Castelar no ha trobat fredor ni indiferencia en lloch, ni en lo cor dels mateixos alfonsins que 's consumeixen de rabia y de enveja.

Tres diputacions existeixen á Viscaya. Hi ha la diputació foral, favorable al govern: la diputació á guerra, favorable als car-

lins; y la diputació que demana pau y fueros, contraria als carlins y al govern.

Y aquí podrém dir ab molta justícia:
Tres eran tres las fillas d' Elena,
tenintlas lo país sobre l' esquena.

Diu que 'ls carlins han retirat d' Estella una gran quantitat de material y efectes de guerra.

A Estella 's dirigeix lo general Concha.

De modo que per defensarse mes bè retiran d' allí los medis de defensa.

Aixó 'ns recorda 'l quiento del oficial letxu-guino, que portava una magnífica fulla de Toledo, y que s' havia proposat no tacarla may per no desgraciarla.

Mentres hi hagué pau, tot aná molt bè; pero trobantse á la guerra, mes se va estimar que 'l matessin, que no pas defensarse ab la espasa.

Y també 'ns recorda aquell gallego que feya lo camí descals, encetantse la pell, per no espatllar las sabatas que duya penjadas al coll.

Vaja: 'ls carlins son molt espavilats.

La professó de Corpus d' aquest any va ser una exposició de capellans ab pel y de margaridas.

Al veure las últimas pensavam ab la dona del Terso.

Al contemplar los primers no 'ns podiam treure del cap los sacerdots que van ab las partidas: si en lloch del bordó haguessen dut lo fusell, l' ilusió hauria sigut complerta.

Los tenedors de la deuda exterior espanyola, residents en Inglaterra, al veure que no se 'ls paga 'l cupó, han acudit á aquell govern, á fi de que exigeixi al espanyol lo compliment del tracte.

Y dirá ab molta rahó 'l senyor Camacho:
—No hi ha ningú pitjor que 'ls inglesos.

CANTARELLAS.

En un llibre vaig llegir
que 'l color blanch diu puresa,
donchs tu deus ser molt poch pura
perque, filla, ets molt morena.

T. DE S.

Ja sabs noya que t' estimo,
ja sabs que per tú 'm consumo....
ja sabs que.... mes te voldria....
si 'm donessis trescents duros.

B. M. O.

Perque no gasto vergonya
que no 'n tinch noya 'm vas dir,
y á fé que molt t' equivocas:
qui no 'n gasta 'n sol tenir.

Cada dia 'm diu ta mare
que quina intenció es la mèva
¿Sabs que reparo nineta,
que 's torna molt batxillera?

Antes perque érats senzilla
m' agradavas molt Amalia:
are no m' agradas tant
perque 't tornas.... columnaria.

C. DE LA A.

Diuen que del Nort son duenyos
los carlins; pues voto al mon
que juro que aquest partit
lo que menos té es lo nort.

LL. LL.

CUENTOS

Un jove deya ab un frare, quan n' hi havia:
—¿Que hi fá que vosté te 'l quarto plé de llangonisas, alla ahont la séva religió 'ls priva de menjarne?

—Y 'l frare que era mes viu que la fam dels pobres en aquell temps, contesta:

—Home: sols tenim privat de menjarne dintre del convent, y aixís quan tinch ganas de menjarne, trech lo cap fora de la finestra.

EPIGRAMAS

Dantse illustre un tal Elías
de sé advocat, deya ahi:

—Jo hi arribat á tení
nou informes en dos dias;
pero es perquè una vegada
qu' estava al carré del Bou,
van anarhi vuit ó nou
á informars' de una criada.

R.

—Matas porch eix any Baltá?
—No cal ja aixó que t' ho diga:
á casa mentres jo hi siga
may un porch hi faltará.

A. Y P.

—¿Qué tal de salut Sever.
—Si no fes lo cap, molt bó.
—¿Qu' es solter?
—Casat senyó.
—Mala pesa té al taler.

A. F. O.

Aquesta cadira vella
me costa un ull de la cara,
sempre diu en Pep Rosella,
y es cert, pues d' un cop ab ella
l'hi va vuydá un ull son pare.

T. DE S.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes d' insertarse, 'ls ciutadans Taravilla, Nyoca, Ramon Bonhome y Bartuli de Figueras.

N' han remesas que pera insertarse haurian d' esse arregladas los ciutadans Un puigcerdanés, Un barbé, Pere Sistelle, Joan Titas, Carlos seté y Un montanyés.

Las demés que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no poden insertarse per fluixas, fácils d' endevinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' estil.

Ciudadá Magricias. Lo que 'ns envia no fila. —Casilda Calderera. Idem. —Un nen. Tampoch marxa com cal lo de vosté. —Mech. Lo mateix li dihem. —Jordi Non y Nin. Idem idem. —Un matalassé. Prengui candela. —Un mosquit. Fassa companyia als anteriors. —Bartuli de Figueras. Y vosté també posishi al costat. —Geroni. Idem idem. —P. Re. Insertaré una cosa de lo que 'ns envia. —Philopio. Idem idem. —Joan Titas. Lo mateix farem ab algun dels seus epigramas. —Clawbonny. Y ab un quento de vosté. —Casilono. Y ab una gran part de las sevas cantarellas. —Barber de Vilasar de Dalt. L' epigrama que 'ns remet no pot anar per fútil y la cantarella tampoch, per verda. —Anton Pallús. Las poesias que 'ns envia, apart de que nos sembla haverlas llegidas ja, no son tampoch del género de *La Campana*. —Otello. Aprofitaré ab molt gust alguna cantarella de vosté: en quant á la poesia la idea es bona; però l' execució no correspon al fondo. —Sor Patrocini. En prosa únicament pot anar lo quento que 'ns envia. —F. C. y G. Ja pensarém ab lo que 'ns diu. —Gestus. Content déu quedar: respecte á l' endevinalla la trobém molt pueril y algo forsada. —Pere Botero. Un epigrama de vosté arreglat en prosa, podrá anar. —Taravilla. Las magníficas traduccions de Lope de Vega vosté compendrá molt bé que no son del género de *La Campana*: en quant á las cantarellas y

als epigramas tindém molt gust en insertarlos. —Un montanyés. L' altre semana va fer tart: veliaquí. —Un barbé. Lo pensament de la seva cantarella es massa gastat. —Ralip. L' epigrama que 'ns envia aquesta semana es poch expon-táneo. —Sabatas y mitjas blavas. ¿No l' hi varem dir qu' estava agotada la lamina que 'ns demanava? Y donchs, home, ¿qué mes vol? —Anton Cuscunillas. Quan de una xarada dihem qu' es arreglable, no vol dir que nosaltres contraguém lo compromís d' arreglarlas sino que l' autor s' ho fassa y torni á enviarlas per veure si hu ha fet com cal: l' epigrama que 'ns envia es vert.

SOLUCIÓ

á la xarada y á l' endavinalla del
últim número

Un senyor qu' era molt rich
per cert que vá ab CAR-RE-TE-LA,
antes duya DE-VAN-TAL
y venia VI y cervesa.

JOAN TITAS.

Han endavinat totas tres solucions los ciutadans Philopio, Gestus, Pere Sistellé y Taco.

Han endavinat las 1.ª y 2.ª los ciutadans Nye-la, Un barbé, Carlos seté, Ralip, Un blanch de Tayá, Un ciudadá de vila, Un nen, Anton Cuscunilla, Un soldat ras, Un carbassó, Antidinacos-mopeliterápich, Peret de Sarriá, Macari, La societat de l' Anxova, ciudadá Nyoca, Jenani, Sabatas y Mitjas blavas, Tarrasench enamorat, Pere Botero, Magarrinyas, Mech y Ramon Bonhome.

Han endavinat la 2.ª no mes lo ciudadá Bartuli de Figueras y Un jove de Barcelona; y la 3.ª no mes l' han endavinada 'ls ciutadans Jordi Non y Nin, Un Matalassé, Un Mosquit, Clawbonny y Un cómic d' Horta.

XARADA

I.

Dius prima invertida quarta
que m' estimas, perque ahí
á mes de donarte 'l sí
la tres y dos vaig donarte?

¿Qué quinta y quarta que tens
al clatell! ¿No 't consta ja
que 'l tres me sol agradá
tenirlo dintre las dents?

Donchs si 'u vaig dir m' en desdich,
y adèu, que vaig ab un atre:
si vens á casa tres quatre
que 't rebré com un amich.

¿No há trobat lo tot? M' admira!
Donchs ho tè ben aprop seu...
¿Encare no? Si ja 'l véu:
pues es segur que se 'l mira!

RALIP.

II.

Si ets dos y prima, ets dos y tersa,
y á mi 'm cinch prima casarme ab quatre:
també 'm cinch tersa perque ets cinch quinta,
y en tot te posan per lo qu' ets vana.

CANYEULIS.

ENDAVINALLA.

Carn á la boca jo tinch
en tant qu' estich treballant,
y 'ls ulls ¡ay! m' está picant
ingrat! aquell qui sostinch.

DROGUEBA SAGRISTÁ.

(Las solucions en lo próxim número.)

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR. —ATAULFO, 14.

1. Lopez editor. —Rambla del Mitj 20.